



ת"פ 34475/06/22 - מדינת ישראל נגד אלצ'ין אלחורדיב,נטע אוחיון

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 34475-06-22 מדינת ישראל נ' אלחורדיב(עציר)
ואח'

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשמים	1. אלצ'ין אלחורדיב
	2. נטע אוחיון

גזר דין

כתב האישום המתוקן - נאשם 1 - במ/1

1. הנאשם 1 הודה בעובדות כתב אישום מתוקן לאחר שחזר מכפירה והורשע בעבירות של פציעה כשעברין מזוין - עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן במועדים הרלוונטיים לכתב האישום המתוקן, התגוררה הגברת ולריה שבצוב (להלן: "ולריה") ביחד עם הוריה מר דמיטרי שבצוב (להלן: "המתלונן") והגברת וילנה פוקמוביץ' (להלן: "המתלוננת") בביתם שברחוב אלי כהן 5 בעיר נהריה (להלן: "הבית").

במועדים אלו היו הנאשם והנאשמת בני זוג המתגוררים יחדיו בדירה שכורה ביישוב עמקה, ולנאשמת רכב מסוג פיג'ו (להלן: "הרכב").

בתאריך 3.6.22 בשעה 23:42 או בסמוך לכך עת שבה ולריה מבילוי לביתה, הבחינה מתחת לבית בקבוצת נערים שהקימו רעש בעודם יושבים בין היתר על רכב משפחתה מסוג הונדה. במעמד זה, ביקשה ולריה מהנערים שימשרו על שקט, אז החלו הנערים לגדפה והנאשמת שהיתה ביניהם, התקרבה אליה כשהיא מניפה את ידה לעברה של ולריה בצורה מאיימת והורתה לה לעלות הביתה כשהיא אומרת לה שהם "יעשו מה שבא להם". בנסיבות אלו המתלונן שהיה באותה העת במרפסת הבית והבחין במתרחש, ירד למטה, ניגש אל הקטין ד.ב.ח יליד שנת 2007, אשר נשען על רכבו והזיזו, באמצעות גופו מהרכב. בתגובה לכך, התפתח עימות מילולי בין המתלונן לנאשם והנערים שהיו במקום ובשלב זה ירדה המתלוננת אל הרחוב ועמדה לצד בעלה ביחד עם בתה ולריה.

בהמשך, התפתח דין ודברים בין הנאשם והמתלונן, בעוד הנאשם ביקש להתקרב אל המתלונן על מנת להכותו הנערים



והנאשמת עוצרים בעדו. בנסיבות אלו החל המתלונן מתרחק מהמקום לכיוון הבית. באותן נסיבות נטלה הנאשמת מקל, התקרבה למתלוננת, הניפה את המקל וחבטה במתלוננת בצדו השמאלי של פלג גופה העליון. לאחר מכן ובעוד המתלוננת זועקת לעברו של המתלונן לעזרה, הלכה הנאשמת ביחד עם הנאשם ואחיו הקטין ר.א. יליד שנת 2007 לכיוון רכבה שחנה בסמוך ונכנסה אל מושב הנהג ברכב.

בהמשך לאותן נסיבות ניגש המתלונן אל הרכב ונקש על שמשית החלון השמאלי אחורי של הרכב כשהוא מבקש מהנאשמת לא לנסוע ולהסביר פשר הפגיעה במתלוננת. במעמד זה אחזה המתלוננת בידו של המתלונן ומשכה אותו מהרכב. בשלב מסוים, השתחרר המתלונן מאחיזת היד של המתלוננת ונעמד בצדו השמאלי אחורי של הרכב, או אז נסעה לפתע הנאשמת אחורנית, פגעה במתלונן אשר נפל ארצה כתוצאה מהפגיעה וכן בקטין נ.ק. יליד שנת 2007 אשר היה באותה העת רכוב על אופניים חשמליים ועמד בסמוך למתלונן שעה שהרכב הגיח לעברם.

מיד לאחר מכן, שעט הנאשם אל עבר המתלונן, כשהוא אווז בידו חפץ דמוי עץ והחל מכה את המתלונן בראשו באמצעות החפץ. בנסיבות אלו בעודו מנסה להימלט מפני הנאשם שרדף אחריו, ברח המתלונן ונעמד מול הרכב, או אז נסעה הנאשמת קדימה, פגעה במתלונן בשנית וזה הועף לאחור ונפל ארצה.

באותן נסיבות ולאחר שהנאשם צעק לעברה של הנאשמת "סעי סעי" ונכנס במהירות, ביחד עם אחיו ר. למושב האחורי של הרכב ברחו הנאשמים בנסיעה מהירה מהמקום תוך שהם מותירים את המתלונן שרוע ומדמם על הקרקע ובעוד השכנים ובני משפחתו של המתלונן מזעיקים את כוחות ההצלה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למתלונן חתך בגודל של 1.5 ס"מ בראש אשר נסגר באמצעות סיכות. כתוצאה ממעשיה של הנאשמת כלפיו, נגרם למתלונן שפשוף שטחי בעכוז שמאל והוא פונה באמצעות אמבולנס לקבלת טיפול רפואי בבית החולים לגליל מערבי בנהריה.

כתוצאה ממעשי הנאשמת כלפיה נגרמו למתלוננת חבלות בדמות שטפי דם ושפשוף עור שטחיים בזרוע שמאל, נפיחות בפנים, שפשוף עור ללא תחכים באוזן שמאל, רגישות בפתיחת הפה מלווה בכאבים והיא פונתה למרכז לרפואה דחופה טרם בעיר נהריה. כתוצאה ממעשי הנאשמת כלפי הקטין נ.ק. נגרם לו שפשוף בברך צד ימין. בנוסף נגרם נזק לאופניים החשמליים עליהם רכב בעת האירוע באופן שבו התעקמו הפדלים וגלגל השיניים של השרשרת באופניים.

כתב האישום המתוקן - נאשמת 2 - במ/2

3. **הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) (להלן: "פקודת התעבורה"), תקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין ועבירה של נהיגה פוחזת של רכב - עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין.**



4. כתב האישום בו הורשעה הנאשמת דומה לכתב האישום שהודה בו הנאשם בשינויים כמפורט להלן: על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביחס לנאשמת שונו כך שבסעיף 6 לכתב האישום המתוקן ב/מ-2 - באותן נסיבות נטלה הנאשמת מקל, התקרבה למתלוננת, והכתה באמצעותו במתלוננת בצדו השמאלי של פלג גופה העליון. לאחר מכן ובעוד המתלוננת זועקת לעברו של המתלונן לעזרה, הלכה הנאשמת ביחד עם הנאשם ואחיו הקטין ר.א. יליד שנת 2007 לכיוון רכבה שחנה בסמוך ונכנסה אל מושב הנהג ברכב.

כמו כן סעיף 16 לעובדות כתב האישום תוקן כך שעל פיו במעשיה המתוארים של הנאשמת תקפה באמצעות נשק קר את המתלוננת וגרמה לה לחבלות, בהמשך נהגה הנאשמת ברבה בדרך ציבורית באופן נמהר ורשלני בכך שסיכנה חיי אדם וגרמה לחבלות למתלונן ולקטין נ.ק. נהגה בקלות ראש וברשלנות ופגעה במתלונן וזאת לאחר שהנאשם היכה את המתלונן נמרצות היא נסעה קדימה עם רכבה ופגעה וחבלה במתלונן.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

5. ב"כ המאשימה הגיש במסגרת הראיות לעונש סרטונים של האירוע ת/1 וכן גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם - ת/2. כתב אישום וגזר דין מתיק קודם בו הושת על הנאשם בין היתר עונש של מאסר על תנאי בן 10 חודשים אשר הוסכם כי יופעל חלקו בחופף וחלקו במצטבר (ת/3). ב"כ המאשימה טען לנסיבות ביצוע העבירה והפגיעה בערכים חברתיים מוגנים. המאשימה עתרה למתחם עונש שנע בין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ועד לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל ברף העליון בנוסף לענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, פיצוי למתלוננים וקנס בסכום גבוה. כמו כן הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה רלוונטית במקרים דומים. באשר לנסיבות שאינן קשורות לעבירה הפנה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם והעובדה שעונשים שהושתו עליו בעבר לא הרתיעו אותו וכן הדגיש את העובדה שאין כל אופק שיקומי בעניינו של הנאשם. המאשימה עתרה להשתת עונש מאסר שברף הגבוה אמצעי של המתחם לו עתר ושלא יפחת מ- 18 חודשי מאסר, מאסר על תנאי על כל עבירת אלימות, קנס כספי, פיצוי משמעותי למתלונן והתחייבות להימנע מעבירה. המאשימה עתרה להפעלת עונש המאסר על תנאי שלחובת הנאשם חלקו במצטבר וחלקו בחופף כך ש- 6 חודשים יופעלו במצטבר ו- 4 חודשים בחופף.

באשר לנאשמת 2 הדגיש ב"כ המאשימה את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיה של הנאשמת. הנאשמת איבדה שליטה בהתנהגותה ותקפה באמצעות רכבה ואף גרמה למתלונן ליפול על הרצפה פעמיים וכתוצאה מכך נגרמו לו חבלות. כמו כן נגרמו חבלות לבנו הקטין של המתלונן. ב"כ המאשימה טען בעניינה של הנאשמת למתחם ענישה שנע בין עונש של 6 חודשי מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות ועד לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. בעניינה של הנאשמת עתרה המאשימה לעונש של 9 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס כספי, פיצוי הולם למתלוננים, פסילת רישיון הנהיגה של הנאשמת וכן פסילה על תנאי.

תמצית טיעוני ההגנה - נאשם 1

6. ב"כ הנאשם 1 הפנה לפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה וטען כי מדובר בנסיבות חמורות יותר מענייננו ואינה



תואמת את התיק. ב"כ הנאשם 1 טען לנסיבות ביצוע העבירות ולעובדה כי בית המשפט נחשף לחלק מהנסיבות בעת שמיעת הראיות והעובדה שהסרטונים אינם מתארים תמונה מלאה של האירוע המתגלגל והוסיף כי אין מדובר באירוע מתוכנן מבעוד מועד בנשק קר או חם אלא באירוע ספונטני. היעדר תכנון כך נטען מהווה שיקול של ממש בקביעת מתחם העונש ההולם. כמו כן הפנה ב"כ הנאשם לעובדה שהמתלונן יזם פניה נוספת לנאשמים ומכאן נבעה התנהגותה של הנאשמת. המתלונן כך נטען, ניסה לפתוח את הדלתות באופן שיצר איום כלפי הנאשם והנאשמת. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רלוונטית וטען כי קינטור והתגרות יש בהם כדי להשפיע על מתחם הענישה. לפיכך, טען הסנגור יש לקבוע מתחם ענישה שנע בין עונש של 6 חודשי מאסר ועד לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. עוד טען הסנגור כי המתלונן היה שיכור וניתן היה להבחין שהדבר השפיע על התנהגותו. באשר לעונשו של הנאשם טען בא כוחו שהנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן לאחר שנשמעה עדות המתלונן. ביחס למאסר על תנאי בר הפעלה עתר ב"כ הנאשם להפעיל את המאסר המותנה בהתאם להסכמות בין הצדדים וכי עברו הפלילי של הנאשם כולל הרשעה אחת וכי שתי הרשעות קודמות כבר התיישנו. ב"כ הנאשם טען שבבית הסוהר הנאשם משמש בתומך באגף עצורים וזכה לשבחים ותעודות משירות בתי הסוהר.

תמצית טיעוני ההגנה - הנאשמת 2

7. ב"כ הנאשמת הפנה אף הוא לנסיבות ביצוע העבירות והעובדה שניתן היה להתרשם מהמתלונן בעדותו בפני בית המשפט. עניינה של הנאשמת ייחודי לשיטת הסנגור וככזה הרי שיש לקבוע מתחם ענישה שנע בין עונש של מאסר על תנאי לבין עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות. עונשה של הנאשמת כך נטען ראוי שייגזר ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, מדובר בבחורה צעירה נעדרת עבר פלילי ששהתה במעצר במשך חודש ימים. מאז שוחררה היא נתונה בתנאים מגבילים. הנאשמת נטלה אחריות מלאה על מעשיה והביעה חרטה. משפחתה של הנאשמת תומכת בה ומסייעת לה. כמו כן הנאשמת עובדת (נ2/ 2) וכן ביוזמת משפחתה הנאשמת שולבה בטיפול פסיכולוגי (נ2/ 3).

דברי הנאשמים

8. הנאשם בדבריו התחרט על מעשיו ועל כך שפעל בצורה לא נכונה. הנאשם סיפר על תפקידו בתומך במסגרת בית הסוהר וסיפר כי במסגרת זו סייע לאנשים במצוקה ואף הצילם ממוות. הנאשם סיפר על היחסים עם הנאשמת והעובדה שסייעה לו רבות בחייו. הנאשם ביקש את סליחת המתלונן. הנאשם ביקש מבית המשפט לנגד דרך של רחמים לו ולנאשמת בת זוגו.

9. הנאשמת בדבריה סיפרה על תקופת המעצר והקושי שחוותה. הנאשמת סיפרה על תכניותיהם של ה ושל הנאשם והסיטואציה לא היתה מתוכננת. הנאשמת הביע חרטה עמוקה על מעשיה וביקשה את סליחת המתלונן.

דין והכרעה

10. בקביעת עונשו של הנאשם על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש בהתאם לעיקרון המנחה המתווה את קיומו של יחס הולם בין חומרת המעשה העבירה לבין נסיבות העבירה, מידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש
עמוד 4



המוטל עליו. בקביעת עקרון זה על בית המשפט לשקול את הערך החברתי שבבסיס העבירה המיוחסת לנאשם, מידת הפגיעה בו ומדיניות הענישה הנוהגת. סעיף 40ט לחוק העונשין מונה את הנסיבות שיש להתחשב בהן בקביעת מתחם העונש ההולם וסעיף 40יא' לחוק העונשין מונה את הנסיבות שבית המשפט רשאי להתחשב בהן בגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם.

11. מדובר בכתב אישום הכולל השתלשלות אירועים וקיימת בבסיס מסכת עבריינית אחת ומוגדרת (ע"פ 2580/14 אבו ליל חסן נ' מדינת ישראל (23.9.14) וכן ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14)). לפיכך, נכון יהיה לראות את כל השתלשלות העניינים כאירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד.

12. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות מהעבירות לרבות עבירות התעבורה הם סיכון חיייהם, שלומם ורכושם של המשתמשים בדרך, פגיעה בתחושת הביטחון של הציבור וביטחונם האישי של המתלוננים ושלמות גופם.

13. ביחס לעבירות התעבורה אותן עברה הנאשמת אפנה לדברים שנקבעו בע"פ 10149/08 מדינת ישראל נ' מוסלמאן (24.3.2009):

"בפסיקה מקיפה ועקבית, שב וחזר בית משפט זה על הצורך לנקוט מדיניות ענישה מחמירה במיוחד ביחס לעבירות שעניינן נהיגה פרועה ונטולת-רסן בכבישי הארץ, המתבצעות תוך סיכון ממשי של חיי אדם - הן של נהגים אחרים בכביש, הן של הולכי רגל, והן של גורמי אכיפת החוק - הנעשית תוך התעלמות מכללי החוק והבטיחות, ומהוראות וציוויי הגורמים המופקדים על אכיפתם... בית המשפט אמר בהקשר זה: 'שעת חירום היא בדרכים, הואיל וכמעט בכל יום מצטרפות משפחות רבות למעגל השכול שנגרם בעטייה של נהיגה רשלנית. בנסיבות אלו, כשבתוכנו מסתובבים לא מעטים המעלים, ומדעת, את רף הסיכון בכבישים לשיאים שלא ידענו כמותם, מצווה בית המשפט להחמיר בענישה כדי לתרום את תרומתו לביעורו של נגע זה'.

ביחס לעבירות האלימות הרי שאפנה לעניין הפגיעה בערכים חברתיים לפסיקת בית המשפט ויפים לענייננו הדברים שנאמרו בע"פ 9630/09 זוהר נ' מדינת ישראל (20.7.10):

"כמעט ולא יעבור יום שלא נשמע בו על מעשה אלימות נוראי בו אדם תקף את רעהו, ופעמים רבות תוך שימוש בכלי נשק קר, כסכין. מעשי האלימות היו כמגפה הפושטת במדינתנו ומותירה אחריה חללים ופצועים ונראה כי אין יכולת לעמוד בפניה. על כן על בתי המשפט להרים תרומה לעצירת מגפת האלימות הנוראית. תרומה זו פירושה הוא הטלת עונשים חמורים על מי שנמצאו מדביקים אחרים ומסייעים למגפה להוסיף ולהתפשט."

14. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על התנהגות ביריונית שהתבטאה באלימות קשה כלפי מספר אנשים. העובדה



שהאירוע התרחש ללא תכנון מוקדם של הנאשמים אמנם יש בה מחד כדי להצביע על היעדר הכנה באמצעים כלשהם לאירועים אך מנגד, טיבו וטבעו של אירוע ספונטני כפי שהתרחש באירוע זה, מלמדים על היעדר בלמים, מעצרים ושליטה של הנאשמים בהתנהגותם. אירועי אלימות שמתחילים מוויכוח סתמי במקומות ציבוריים ומסלימים בספונטניות, הם נחלת הציבור כמעט כמידי יום ומחייבים מסר חד וברור על מנת למגר את התופעה. העובדה שהמתלונן שתי אלכוהול טרם האירוע החל אין בה כדי ללמד על התגרות מצדו. בית המשפט שמע עדותו של העד המתלונן שעל אף קשיים ראייתיים מסויימים, ניתן היה להבין את תחושותיו הקשים כפי שחווה אותם במהלך האירוע. צפיתי בסרטונים שהוגשו לי בשנית לאחר שבית המשפט צפה במסגרת שמיעת הראיות בסרטונים. חלק מהאירוע תועד ואין מדובר באירוע נקודתי שהחל בספונטניות והסתיים כעבור זמן קצר, אלא שמדובר באירוע שהתרחש במשך דקות ארוכות. בכל שלב במהלך האירוע יכולים היו הנאשמים להפסיקו ולא לגרום להתדרדרותו. אמנם בחלקו האחרון של האירוע המתלונן ביקש לפנות לנאשמים כאשר הנאשמת כבר היתה בתוך הרכב, אך הנאשמת בהתנהגותה נהגה בפזיזות וברשלנות בדרגה גבוהה כאשר התעלמה מהסובב את הרכב ופגעה פעמיים במתלונן, פעם אחת כאשר נהגה לאחור ופעם אחת כאשר נהגה ונסעה קדימה ופגעה שוב במתלונן. ניתן לומר שרק יד הגורל והמזל, הפרידו בין תוצאות קשות הרבה יותר. גם אם אקח בחשבון שהנאשמת נבהלה מהאירוע הרי שאין כל הצדקה להתנהגותה של הנאשמת כנהגת, שחרגה באופן קיצוני מהמצופה מנהג.

15. מדיניות הענישה בעבירות של נהיגה פוחזת ברכב בדרך כלל נקבעו בעניינם מתחמי ענישה שברף התחתון שלהם עונשים בדמות מספר חודשים מאסר בעבודות שירות, וברף העליון מאסר בפועל הנע סביב 24 חודשים במקרים החמורים יותר (ראו למשל, ת"פ (שלום רמ') 27890-10-18 **מדינת ישראל נ' רועי רייגאן** (30.10.2019); ת"פ (שלום ראשל"צ) 64144-09-17 **מדינת ישראל נ' משה קקזנוב** (16.07.2019); עפ"ג (מחוזי חי') 53493-07-17 **מוחמד מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (15.02.2018); פ"ל (תעבורה ת"א) 6856-06-17 **מדינת ישראל נ' מרדכי חזקין** (24.01.2018); עפ"ג 67666-11-17 **שלומי כוכבי נגד מדינת ישראל** (17.04.2018); ת"פ (מחוזי י-ם) 16917-07-16 **מדינת ישראל נ' סני זכאי** (25.09.2017).

להלן דוגמאות ואולם יצוין כי במקרים המובאים הורשעו נאשמים גם בעבירות נוספות ומטבע הדברים אין פסיקה אחת דומה למשנה:

רע"פ 1454/14 **סנד נ' מדינת ישראל** (26.2.14) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם בעבירות של נהיגה פוחזת, הפרעה לשוטט בשעת מילוי תפקידו והחזקת כלי פריצה. בית משפט השלום קבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר ובין מאסר לתקופה של שנה. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 30 ימים כמניין ימי מעצרו, מאסר על תנאי, קנס בסכום של 3,000 ₪, ופסילת רישיון בפועל ועל תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורה של התביעה, קבע כי המתחם נע בין מאסר לתקופה של 3 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים והטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 5 חודשים. בית המשפט העליון דחה את בקשת הנאשם להרשות ערעור;

עפ"ג (מרכז) 9830-06-20 **אל הזייל נ' מדינת ישראל** (11.8.20) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של נהיגה פוחזת, הפרעה לשוטט בשעת מילוי תפקידו, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה על ידי נהג צעיר ללא מלווה. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 4 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, ופסילת רישיון בפועל ועל תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם;



עפ"ג (מרכז) 6335-09-16 **מדינת ישראל נ' עבייאת** (19.12.17) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של נהיגה פוחזת, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, נהיגה נגד כיוון התנועה, חבלה במזיד ברכב ונהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, צו מבחן וקנס בסכום של ₪ 500. בית המשפט קיבל את ערעור התביעה והטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות;

עפ"ג (י-ם) 32487-05-16 **ג'בר נ' מדינת ישראל** (13.12.16) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של נהיגה פוחזת. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, מאסר על תנאי ופסילה בפועל ועל תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם;

ת"פ (י-ם) 56703-03-16 **מדינת ישראל נ' מחיסן** (29.6.16) - בית משפט מחוזי הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של נהיגה פוחזת, אי ציות לתמרור ברמזור אדום ותקיפת שוטר. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסכום של ₪ 3,000 ופסילת רישיון בפועל ועל תנאי;

ת"פ (ת"א) 2747-06-15 **מדינת ישראל נ' פוסטוב** (2.4.19) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של נהיגה פוחזת, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח ושב"ר. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 9 חודשים, מאסר על תנאי, ופסילת רישיון בפועל ועל תנאי;

ת"פ (כ"ס) 17187-03-15 **מדינת ישראל נ' מסארוה** (5.6.18) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של נהיגה פוחזת, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 9 חודשים, הפעיל מאסר על תנאי, ולצד זאת מאסר על תנאי, ופסילת רישיון בפועל ועל תנאי.

16. באשר לעבירת פציעה בה הורשע הנאשם 1 הרי שמדיניות הענישה מלמדת על ענישה מחמירה, אפנה לעניין זה לפסיקה הבאה:

בת"פ (מח' י-ם) 19484-03-12 **מדינת ישראל נ' צלאח אזברנה** (ניתן ביום 8.7.2013) - הורשע נאשם בעבירות של פציעה, ניסיון פציעה ואיומים, הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

עפ"ג (מח' י-ם) 24346-02-11 **מחמד אבו ג'ומעה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 9.5.11) - הורשע אדם בעבירת פציעה, הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (ב"ש) 58763-11-14 **מדינת ישראל נ' פתחי אבו עאבד** (ניתן ביום 28.1.15) - הורשע נאשם בעבירת פציעה, הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (ראשל"צ) 39537-03-10 **מדינת ישראל נ' מיכאל כהן** (ניתן ביום 10.10.12) - הורשע נאשם בביצוע עבירת פציעה על רקע סכסוך שכנים, הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.



רע"פ 2781/15 **יוסף מחאמיד נ' מדינת ישראל** (27.4.2015) - נדחתה בקשת רשות ערעור. במקרה זה הטיל בית המשפט השלום עונש מאסר בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות בגין עבירה של פציעה, גרימת חתך בראש המתלונן באמצעות סכין תוך שניתן משקל להמלצות תסקיר שירות המבחן והיעדר עבר פלילי. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל והעונש הועמד על 8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

רע"פ 8716/13 **סלאח דיאב נ' מדינת ישראל** (13.8.14) - נדחתה בקשת המערער למתן רשות ערעור לאחר שבית המשפט השלום הטיל עליו עונש מאסר בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות בגין פציעת אדם אחד ותקיפת אחר ואילו ערעור המדינה בגין קולת העונש התקבל ורכיב המאסר הועמד על 8 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 3542-08-11 **מעודד נ' מדינת ישראל** (18.12.11) - נאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהטיח את ידו ורגלו של המתלונן במשקוף דלת רכבו, אחז בצווארו בצורת חניקה וחבט באגרופיו בראשו והיכה אותו במקל. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה והתחייבות כספית.

רע"פ 1601/14 **נדב פרץ נ' מדינת ישראל** (3.3.14) - נדחתה בקשת רשות ערעור של המערער בגין הטלת 10 חודשי מאסר בפועל בשל ביצוע עבירות פציעה בנסיבות מחמירות ותקיפה סתם. בית המשפט העליון מציין בהחלטתו כי הגם שעברו של הנאשם נקי אין בעונש שנפסק כדי חריגה לחומרה ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלו.

רע"פ 8405/08 **משה טיבולי נ' מדינת ישראל** (7.10.2008) - נדחתה בקשת המערער לקבלת רשות ערעור בשעה שבית המשפט השלום הטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר שלא בעבודות שירות והפעיל מאסר מותנה בחופף לאחר שהנאשם הורשע על פי הודאתו בפציעת המתלונן במכת אגרוף וגרימת שבר באף (עבירת פציעה שלא בנסיבות מחמירות). בית המשפט המחוזי דחה ערעור על חומרת העונש.

17. **בשים לב לכלל השיקולים אני קובעת כי בנסיבות תיק זה מתחם העונש ההולם את נסיבות העבירות בהן הורשעה הנאשמת נע בין עונש של 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לבין עונש של 14 חודשי מאסר בפועל ברף העליון בצירוף ענישה נלווית. מתחם העונש הראוי בעניינו של הנאשם נע בין עונש של 9 חודשי מאסר ועד לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל ברף העליון בנוסף לענישה נלווית.**

18. **בנסיבות תיק זה לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרא.**

19. **באשר לעונשם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם הרי שנתתי משקל ביחס לשני הנאשמים שבסופו של יום לאחר שתוקן כתב האישום הודו בעובדות כתב האישום והביעו חרטה על מעשיהם וביקשו את סליחתו של המתלונן. השתכנעתי כי בדבריהם הביעו הנאשמים חרטה כנה ורצון לשנות חייהם באופן מיטבי ולחיות חיים משותפים ונורמטיביים. לקחתי בחשבון את מאמציו של הנאשם להתנהגות טובה במסגרת שירות בתי הסוהר והיותו תומך לעצורים במצוקה ובעלי בעיות נפשיות. כמו כן לקחתי בחשבון את מאמציה של הנאשמת לשקם חייה ולטפל**



בעצמה וזאת בתמיכה מלאה של הוריה והמעטפת המשפחתית שיש לה. הנאשמת נעדרת עבר פלילי והיתה נתונה במעצר לתקופה לא מבוטלת.

20. ביחס לנאשם 1, לחומרא נתתי משקל לעברו של הנאשם שאינו נקי והוא כולל הרשעה אחת משנת 2018 בעבירות של סחיטה באיומים, בגין הרשעה זו הושת על הנאשם בין היתר עונש של מאסר על תנאי בר הפעלה בתיק זה. וכן ביחס לשני הנאשמים נתתי משקל גם לשיקולי הרתעה בתוך מתחם העונש ההולם.

21. טרם מתן גזר הדין הופנתה הנאשמת לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות ובעניינה התקבלה חוות דעת ממנה ניתן ללמוד כי הנאשמת מתאימה לעבודות שירות.

22. במכלול השיקולים לקולא ולחומרא אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 4.6.22.

אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי מת"פ 1276-03-18 מיום 16.7.18 בית המשפט המחוזי בחיפה של 10 חודשי מאסר באופן ש - 6 חודשים יופעלו במצטבר לעונש בגין תיק זה ו - 4 חודשים בחופף לעונש שהושת על הנאשם בגין תיק זה.

סך הכל ירצה הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 4.6.22.

8 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות וירשע בה.

בנסיבות תיק זה החלטתי להימנע מחיוב הנאשם בקנס כספי.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי כספי למתלונן עד התביעה מספר 3 מר דמיטרי שבצוב בסכום של 2,000 ₪ אשר ישולם בתוך 100 ימים. המאשימה תמציא פרטיו של המתלונן למזכירות בית המשפט.

נאשמת 2 :

7 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרה של הנאשמת מיום 4.6.22 ועד ליום 27.6.22



הנאשמת תישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות על פי חוות הדעת של הממונה על עבודות השירות בכפר הנופש נקרות שבראש הנקרה.

הנאשמת תתייצב ביום 1.2.23 בשעה 08:00 לביצוע עבודות השירות במשרדי הממונה על עבודות השירות.

הנאשמת מזהרת כי עליה לבצע את עבודות השירות על פי הנחיות הממונה על עבודות השירות שכן אם לא תעשה כן ניתן יהיה להפסיק את עבודות השירות ויתרת המאסר תרוצה מאחורי סורג ובריה.

4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור אחת או יותר מן העבירות בהן הורשעה ותורשע בה.

אני פוסלת את הנאשמת פסילה בפועל לתקופה של 4 חודשים. הנאשמת הצהירה כי אין לה רישיון נהיגה בתוקף ועל כן נוכח הצהרתה אין צורך בהפקדת רישיון הנהיגה והמזכירות תפעל בהתאם.

אני פוסלת על הנאשמת מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 4 חודשים לתקופה של שנתיים והתנאי הוא שלא תעבור הנאשמת אחת או יותר מעבירות הבאות: עבירה של נהיגה פוחזת של רכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין או עבירה של נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה או עבירה של נהיגה בפסילה.

אני נמנעת מחיוב הנאשמת בקנס כספי.

אני מחייבת את הנאשמת בתשלום פיצוי בסך של 1,000 ₪ למתלון עד תביעה מספר 8 נ.ק. וכן תשלום פיצוי למתלוננת עדת תביעה מספר 4 ולריה שבצוב בסך של 1,000 ₪ אשר ישולמו בתוך 90 ימים.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצג - חפץ ששימש לביצוע העבירה בתום תקופת הערעור.

כמו כן ככל שיש מוצגים שיש להשיבם לבעליהם יושבו לבעליהם.

מזכירות בית המשפט תמציא לממונה על עבודות השירות וכן למשרד הרישוי.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ו כסלו תשפ"ג, 20 דצמבר 2022, בנוכחות הצדדים.